

Opfattelse er man ved Loven af 1922 — hvorved Ordningen blev den, at det gik til Amtsskyldraadene, saaledes at man indenfor Amterne kunde faa ensartede Vurderinger — naaet et Skridt hen imod Ensartethed. Men naar der saa bliver foretaget Forvurderinger til Ejendomsskyld, og disse Forvurderinger bliver godkendt af Over-Skyldraadets Medlemmer, kan man efter min Mening ikke et Aars Tid eller to efter komme og kassere disse Forvurderinger, som Amtsskyldraadene skulde gaa ud fra, for saa har de ingen Vejledning, og saa bliver Forholdet det, at Vurderingsmændene overhovedet ikke kan foretage nogen retfærdig og rigtig Vurdering. Over-Skyldraadets væsentligste Opgave ligger efter min Opfattelse deri, at det skal vejlede Amtsskyldraadene ved Prøvevurderingerne, Forvurderingerne, saaledes, at Amtsskyldraadene har noget at gaa ud fra, og saa maa det blive disses Opgave at foretage Vurderinger paa dette Grundlag. Hvis Amtsskyldraadens Vurderinger saa viser sig at være for lave i Forhold til de foretagne Forvurderinger, kan der være Anledning for Over-Skyldraadet til at skride ind, men ellers ikke. Jeg ved, at der har været Eksempler paa — jeg kender det saaledes oppe fra os —, at Over-Skyldraadets Medlemmer har godkendt disse Forvurderinger, men saa et Par Aar efter er kommet og har kasseret Vurderingerne. Naar det kan ske, saa ved jeg ikke, hvad man overhovedet skal rette sig efter. Jeg vil gerne endnu en Gang henstille til det højtærede Over-Skyldraad, som jeg er ganske klar over er suverænt i dette Forhold, at det af Hensyn til de Forhold, vi nu lever under, af Hensyn til den stigende Krone o. s. v., lader være at forhøje Ejendomsskylden og saa ved den Vurdering, som vi skal have til næste Aar, ved Forvurderingerne gør et saa stort Arbejde, at Amtsskyldraadene ved, hvad de har at rette sig efter, og ikke er udsat for, naar der et Aars Tid eller to efter kommer en ny Handelsstatistik, at det saa bliver den, man vil gaa frem efter i Stedet for efter det Grundlag, man benyttede, da Prøvevurderingerne fandt Sted.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at jeg skulde have udtalt, at der ikke skulde foretages noget i Anledning af den forøgede Told, Tyskland havde lagt paa Landbrugsprodukter. Det er jo

ikke rigtigt, at jeg har udtalt mig saadan, saa meget mindre som der allerede den 20. September fra Landbrugsraadet skete Henvendelse til Udenrigsministeriet netop for at opfordre Ministeriet til at foretage sig noget, idet man overlod til Ministeriet — naturligvis — at finde Midler til at faa disse Forhold bedret; det kunde jo ikke tilkomme os at pege paa, hvad der skal gøres, ej heller her, det maa Ministeriet om. Men det kan ikke blive en Forøgelse af Industrietolden f. Eks. overfor Tyskland, det maa blive en Nedsættelse. Om det ærede Medlem Hr. Fibiger saa mener, at det er den Form, hvorunder Landbruget skal hjælpe Industrien, det ved jeg ikke. Jeg har virkelig forstaaet det ærede Medlem saaledes — jeg har ikke Fortrykket ved Haanden, saa at jeg kan citere det ærede Medlems Udtalelser —, at han ønskede Told paa Heste, Rug og Hvede; i hvert Fald erindrer jeg, at senere Talere fra konservativ Side netop anførte dette som værende et Ønske fra visse Landmænds Side, der har udtalt sig her i Tinget, og jeg mente, man hermed tænkte paa det ærede Medlem Hr. Fibiger. Men enten maa Landbruget hylde Frihandel eller ogsaa Beskyttelse, og der er jo ingen Tvivl om, at hvis Landbruget gik over til at kræve Told — jeg ved nu ikke, hvad det skulde nytte —, saa var vi dermed i den Situation, at saa kan vi ikke nægte Industrien forøget Beskyttelse, og det vil jo kun betyde en forøget Byrde ogsaa for Landbruget. Naar det ærede Medlem Hr. Fibiger imidlertid nægter, at han ønsker Told paa Heste, Rug og Hvede, saa har jeg Lyst til at spørge det ærede Medlem: Hvad vil han da paa dette Omraade?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Maa jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Fibigers Udtalelser sige, at jeg har læst hans Tale og ogsaa, hvad det ærede Medlem Hr. Drachmann har sagt ved denne Lejlighed, og jeg mener mig berettiget til at udtale mig, som jeg har gjort, ud fra netop de Taler, som disse to ærede Medlemmer har holdt her. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier af, hvad disse ærede Medlemmer har sagt. Det ærede Medlem Hr. Fibiger siger saaledes Sp. 910: „Vi faar her til Landet en Mængde udenlandske Heste, der kommer ganske frit herind. Ingen gør noget ved det, vi kan blot ikke komme af med vore. Jeg synes, at naar der lægges saa stærk Told paa fra Tysklands Side, maa